

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: BBB40432

Besvarelse af spørgsmål nr. 113 af 15. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 113:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 15. maj 2006 fra Lager, Post & Servicearbejdernes Forbund (LPSF), jf. L 217 – bilag 32.”

Svar:

Lager, Post & Servicearbejdernes Forbund (LPSF) udtrykker i sit uopfordrede høringssvar bekymring over for visse punkter i lovforslaget, som LPSF frygter, vil kunne begrænse retssikkerheden.

LPSF anfører for det første, at forslagene vedrørende Politiets Efterretningstjenestes adgang til at indhente og videregive oplysninger inden for den offentlige forvaltning (lovforslagets § 2, nr. 1) er betænkelige.

Justitsministeriet kan i den forbindelse henvise til pkt. 3.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt til besvarelserne af spørgsmål nr. 38, 58 og 80.

LPSF anfører videre en række bemærkninger til forslaget om en ny bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2, vedrørende retskendelse ”på person” (lovforslagets § 2, nr. 4).

Justitsministeriet kan om dette spørgsmål henvise til pkt. 4.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt til besvarelsen af spørgsmål nr. 4 og 92. Det bemærkes i den forbindelse, at der efter den foreslåede bestemmelse – der er nøje afgrænset til alene at kunne anvendes i sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 - vil skulle indhentes forudgående retskendelse som hidtil, idet bestemmelsen alene indebærer ændringer i proceduren ved indhentelse af en sådan kendelse.

LPSF anfører endvidere, at ”lovforslaget udstyrer politiet med nye beføjelser til at – uden retskendelse – gribe ind i kommunikationen (breve, tele, IT, mv.) mellem borgere”.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at lovforslaget ikke indeholder forslag om foretagelse af indgreb i meddeleleshemmeligheden uden indhentelse af retskendelse. Som nævnt ovenfor vil der også efter den foreslåede bestemmelse om kendelse ”på person” i lovforslagets § 2, nr. 4, skulle indhentes forudgående retskendelse som hidtil. Denne bestemmelse omfatter i øvrigt alene telefonaflytning og teleoplysning, jf. retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 1 og 3, og lovforslaget har således ingen relevans for f.eks. reglerne om brevåbning og brevstandsning, jf. retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 5 og 6.

LPSF anfører samtidig, at ”hvis denne mulighed overføres til IT-teknologierne, og da disses anvendelsesmuligheder er ganske mangfoldige, indebærer forslaget derfor en betydelig udvidelse af politiets muligheder for at trænge dybere ind i vores privatliv, end politiet hidtil har haft mulighed for”.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at lovforslaget – som der er redegjort indgående for både i pkt. 4.2. i de almindelige bemærkninger og i besvarelserne af bl.a. spørgsmål nr. 4 og 92 – ikke ændrer ved de gældende betingelser for, hvornår der kan foretages telefonaflytning mv. Der er således ikke tale om en udvidelse af politiets muligheder for telefonaflytning mv. i forhold til, hvad der gælder i dag. Det bemærkes i den forbindelse, at de gældende regler i retsplejeloven om telefonaflytning mv. allerede i dag omfatter såvel ”traditionelle” telefonsamtaler som anden tilsvarende telekommunikation, herunder f.eks. telefax, sms, e-mail og internetkommunikation, jf. nærmere herom pkt. 4.2.2. i de almindelige bemærkninger.

LPSF anfører endelig, at ”terrorbegrebet bruges i så bred en definition, at alle borgere i princippet kan sigtes og dømmes efter de forskellige paragraffer.”

Justitsministeriet skal i den forbindelse henviser til pkt. 2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget – der bygger på Straffelovrådets betænkning nr. 1474/2006 om det strafferetlige værn mod terrorisme – samt til besvarelserne af spørgsmål nr. 72-78, 97 og 114.